

forslaget, og så faldt han tilbage i den gode, gamle gænge. Der er, som der stod i revyvisen, noget farligt noget indeni.

Så derfor vil jeg afslutningsvis blot sige tak for den overvejende positive modtagelse af lovforslaget, og så skal jeg selvfølgelig oplyse, at jeg er parat til at drøfte lovforslaget og detaljerne i lovforslaget under den kommende udvalgsbehandling i Trafikudvalget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg føler trang til at sige yderligere en ting om bødestørrelser, nemlig specifikt om dette, at mindrebemidlede kan slippe billigere. Det er jeg jo i masser af sammenhænge, som de fleste andre, en stor ven af, men jeg er knap så sikker på, at det er rimeligt på det her område.

Det er klart, at det er de brede skuldre eller de tykke tegnedrenge, der skal bære de større byrder, ja. Det må vi så gøre over skatten og andre former for samfundsregulering, men jeg skal erindre om, at en mindrebemidlet persons liv er altså lige så vigtigt som en velhavendes liv.

Der er absolut ingen forskel. Og derfor er det nødvendigt at sige til de økonomisk svagere, at her er der altså ingen rabat.

Der kan være rabat på mange områder, men der er ikke rabat for at bringe sit eget liv i fare, bringe andres liv i fare eller »blot« dette, at man f.eks. kører uden cykellygte i mørke. Og det er de fleste cyklister og mange andre mennesker tilbøjelige til at trække på skulderen ad: Nå ja, and so what, hvad så?

Man bringer altså sit eget liv i fare. Jeg indrømmer, at bilisten, der eventuelt kommer til at påkøre en sådan cyklist, hans liv er ikke i umiddelbar fare, men man må heller ikke blive skyld i, at andre, uskyldige kommer til at foretage en handling, som kan forfølge dem psykisk – og med god grund – meget længe efter. Og derfor er der her et af de punkter, hvor vi nok må være ret forsigtige med at sige: Nå ja, men du tjener jo ikke så meget som han dér, så du kan billigere overtræde færdselslovene.

Fordi vi nu har det kumulative system osv. i denne lov, så synes jeg altså, at det er vigtigt at påpege, hvor alvorligt dette her er, og at man skal være yderst forsigtig med at give rabat for den slags overtrædelser.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Altså jeg tror, at hvis det kunne opfattes, som om man gav rabat, som om man sagde, at nogle liv var mindre værd, så tror jeg, vi ville være totalt enige herinde om, at det kunne der ikke være tale om.

Men det, vi gør, er, at vi vurderer – så vidt jeg kan se af det her forslag – hvordan den bøde kan virke afskrækkende, for mange af dem, der gør det, tænker jo ikke på deres penge, tænker jo f.eks. sandsynligvis på deres penge. Altså, hvordan kan det virke afskrækkende?

Og dér har vi i forvejen to principper i vores almindelige lovgivning. Det ene er, at der skal være sammenhæng – altså proportionalitet – mellem det, man gør, altså alvoren af det, man gør, og straffen, sanktionen. Og når sanktionen er økonomisk, så er det altså ikke noget med, at man mister kørekortet, men er sanktionen af økonomisk art, så har vi faktisk også et princip, som vi bruger mange steder, med at sige: 400 kr. er altså hverken for hr. Arne Melchior eller mig noget, som vi sådan gør et meget stort nummer ud af. Det er, fordi vi er sådan nogle ordentlige mennesker og har vores liv kært, at vi ikke forbryder os. Men 400 kr. er mange penge for et ungt menneske, og så er det, jeg siger: Hvis vi så snakker om det her, er det ikke for at give rabat; vi skal bare være sikre på, at det er afskrækkende.

Men at der er et forhold mellem os, der ikke bliver skræmt af 400 kr., og dem, der bliver ret meget skræmt af 200 kr., er det, vi mener, når vi siger, at der ikke er tale om, at man siger, at deres liv er mindre værd, for det ville jo være skrækeligt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jo, vi er da naturligvis enige i grundholdningen til disse ting. Jeg kan kun bekræfte, hvad fru Margrete Auken sagde. Men den regulering, som altså ellers skal finde sted mellem rig og fattig, mellem mere velstillede og svagtstillede, skal altså ikke primært finde sted netop på de her områder. Vi er nødt til at lære det the hard way. Det viser sig jo, at guleroden ikke hjælper meget. Oplysning tror jeg hjælper meget. Men så må det altså også tages alvorligt, og det var kun for at understrege dette.

Jeg tror også, at fru Auken er enig med mig i den sidste bemærkning, jeg gjorde, om, at alle mennesker uanset indtægt og formueforhold